

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

«Յ Ի Ս ՈՒՆ ՈՐ Դ Ի»

Յիսուս, Որդի Հօր, Միածին,
Եւ հառազայր կերպարանփին,
Անհատ ծրնունդ նախատիպին,
Անհատապէս Քու ծրնողին:

Որմէ բոլորն կը ստեղծուին,
Բոլոր անոնք՝ որ կ'երեւին,
Մարմնաւորներ եւ անմարմին,
Բանականներն հետ անբանին,

Կենդանականք որ կը բուսնին,
Անկենդաններ որ չեն շարժիր,
Քեզ հետ՝ Քու Հօր, Քեզ սիրողին
Գոհութիւններ կը զրկուին:

Եւ Սուրբ Հոգւոյն՝ Քու էակցին
Փառատրութիւնք կը մատուցուին
Մաքրամաքուր ընտրեալներէն,
Որ Քու յարկիդ տակ կը մտնեն:

Ընդունէ զիս, Տէր, անոնց հետ,
Արհամարհողս պատուէրդ յաւէտ,
Նրմանողըս անառակին,
Եւ Հօրդ ինչքը զուր վատնողին,

Քու պատիւըդ անարգողին,
Հաւասարողըս անմիտին,
Դեւերուն մէջն ագարակին,
Խռով երամն արածողին:

Անօրփիս, բայց ոչ՝ հացին,
Այլ լսելու՝ Տիրոջդ խօսքին:
Յանկացող եմ ջերմ եղջիւրին,
Ամենէն դառն քաղցրը մեղքին,

Ինչպէս Ադամն այն առաջին,
Որ իր մեղքով կ'անուանուի հին,
Առինք իրմէ մահն ռաբալին,
Կորսնցուցինք մեր ցանկալին:

Ո՛հ, ես մեղայ նըման անոր,
Եւ յանցանքովը եւս մօր,
Եւս անոնցմէ ալ աւելին՝
Եղայ զանցող սուրբ օրէնքին:

Զի սլատուիքանն էր անոնց՝ մին,
Ի մասին մէկ դառն պտուղին,
Իսկ ինձ շատեր քարոզեցին
Սպանանող շատի մասին,

Որոնցմէ ա'լ կը հրաժարիմ,
Որպէսզի ես մահով չմեռնիմ.
Բայց ես կապուած կամ անոնց մէջ
Մեղքի կապով, հուրով անշէջ:

Բացի ականջըս խաբողին,
Եւ լսելիքս՝ չար օձին,
Տըւի լեզուովս իմ պատասխան
Խորամանկին՝ անխոհական:

Դէպ' ցանկալին աչքս յառած,
Որմէ մենք միշտ ենք արգիլուած,
Ոտքերս առաջ արշաւեցին,
Մահուան ծառին մօտեցուցին:

Երկարելով ձեռքս ճիւղին,
Առի պտուղն ես մահածին,
Որ բերնիս մէջ մեղքը դարձաւ,
Որովայնիս մէջ՝ դառնացաւ:

Որմէ վիժած բոյնն վիշապին,
Եւ գարշ հոտը մահ բերողին՝
Պղծալին, ո՛հ, սիրտս քափեցին,
Եւ մարմինս վարակեցին:

Սրբազոյնին պատմութեանէն,
Զոր հագուեցայ աւագանէն,
Մերկացայ, խաբուելով չարէն,
Վըրաս առի ձորձ մաշկեղէն:

Փափկուրեան տեղ կենաց դրախտին,
 Ուր օրհնելի սուրբեր կ'ապրին,
 Իմ անձիս մէջ մըշակեցի՝
 Մեղքի տատասկ անեցուցի:

Եւ անաշխատ կեանքի փոխան
 —Յատուկ անոնց՝ որ կը յուսան—,
 Քրտինովս հաց կը շահիմ,
 Փռչի կ'ըլլամ երբ ես մեռնիմ:

Արդ անոր հետ ես կ'աղաչեմ,
 Մեղանշեցի, Հա՛յր, Քեզի դէմ,
 Եւ երկնքին՝ պայծառադէմ:
 Կոչուիլ որդիդ արժանի չեմ,

Ծառաներէդ ըրէ գիս մին,
 Արժանացուր Սուրբ Ողջոյնին
 Գըքած Հօրըդ՝ մաքրագոյնին:

Հովանոյն տակ հարսնարանին
 Զիս ընդունէ Դուն վերըստին,
 Եւ պատմունանն այն առաջին՝
 Զոր վատ գողեր ինձմէ առին,

Շընորիէ՛, Տէ՛ր, ինձի կըրկին,
 Իբրեւ զարդը պննեալ հարսին:
 Արքայական Քու մատանին,
 Իբրեւ նըշան մեծ ներումին՝

Անցուր մատին իմ աջ ձեռքին,
 Զխտտորիմ կողմը ձախին.
 Եւ պահապան ընդդէմ օձին՝
 Շնորիէ կօշիկ իմ քոյլ ոտքին՝

Զիս չըխայթէ մէջն գիշերին,
 Կոխեմ վըրան իր գըլուխին:

Ս. ՆԵՐՍԷՍ ՇՆՈՐՀԱԼԻ

Թրգմ. Դանիէլ Վրդ. Շամլեան

(Շար. 1)